

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ
ਫੋਰ ਅਤੇ ਕਾਫੂਰ. ਜੇ ਜੇ.
ਮੈਸਰਜ਼ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ,
ਸ਼ਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1954

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 20

Sept, 29th

1940 ਦਾ XV) —ਸੈਕਸ਼ਨ 13,15 ਅਤੇ 16—ਕੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ 1st
Aonl, 1941 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1942, ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੇ
ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੋ ਫਿਟ ਟਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ
1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ। 1960 ਨੂੰ "ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -
ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਬਦ" ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ" - ਦਾ ਅਰਥ। I

(1) (1882) 35 ਚ. ਡੀ. 492 ਤੇ ਪੀ. 500

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਜਿਹੇ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਚਫਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਈਸਟ ਐਂਡ ਡਵੈਲਿੰਗਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕੰਸਲ (2), ਅਤੇ ਸੀਵੀ ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ (3) ਦੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI), ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ VII), ਸੀ ਕੇ ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸਾਸਤਰੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਂਬਰ, ਅਤੇ ਸੀ ਏ ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਾਕਾਰ ਮੈਂਬਰ, ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ। % *

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇ. ਐਲ. ਗੋਸਾਈ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ।

ਐਸਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1953 ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :-

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1941 ਤੋਂ 31 ਤੱਕ ਚਾਰਜਯੋਗ ਏ.ਸੀ.

(1) 1953 S.C.R. 773

(1) 1953 SCR 773
 (2) (1952) ਏਸੀ 109

M/s. Telu Ram
 Jain & Co.
 v.
 The Commis-
 sioner of
 Income-tax,
 Punjab, Simla.

-----ਮੁਲਾਂਕਣ

ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ

(3) 18 ਆਈ.ਟੀ.3. 391 ਮਾਰਚ, 1942, ਮਾਰਚ,
 1950 ਵਿੱਚ ਐਕਸੈਸ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ XV ਦੀ
 ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਹੜੀ
 ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?
 "

ਇੱਕ

ਫਰਮ

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1941 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1942 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ। 8 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅਸਫਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਨਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ। ਇਹ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“13. (1) ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇ,

ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ .n ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ M/s. ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ- ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੋਟਿੰਗ ਫੋਰਟ i ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪੱਖ- _ ^ "• ਕਿਸੇ ਵੀ

ਚਾਰਜਯੋਗ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੂਲਰ ਪੰਜਾਬ, ਸਿਮਲਾ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਮੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਰੋ :---

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਐਕਸ-ਸੈਸ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਪਿਛਲੇ ਜੂਸ ਸਾਲ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1937 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ- “• ਧਾਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ

16 ^ 1947 ਦਾ ਐਕਟ xxu > ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ

Punjab, Simla.

Kapur/J.

15. ਜੇਕਰ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ -ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ ਹੈ' ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਹ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ - ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ , ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ।"

ਸੋਧ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XXII) ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

" 16. ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ, 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਰਜਯੋਗ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ , ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ *1 ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ

ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈ. ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Jain & Cd.
v.
The Commis-
sioner of
Income-tax,
Punjab. Simla.

ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ, ਇਸਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਸੀ

Kapur, J.

ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ

1 (2) ਹਨ-

"ਇਹ 31 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ' ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ, ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਚਫਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਵ੍ਰੀਮਾ ਕਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ: ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਦਾ

ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ * ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਜੋ 31 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ *ted* ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. *ਬੈਸਟ ਐਂਡ ਡਵੈਲਿੰਗਜ਼* ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

M/s ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਕੋ. *ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ* (1), ਜਿੱਥੇ ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਾਰਡ ਅਸਕੁਇਬ ਨੇ ਕਿਹਾ-

The Commis-
sioner of
Income-tax,
Punjab, Simla.

Kapur, J.

“ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਹਿ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈ ਗਿਆ, * * *. ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੋ ਫਿਟਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ - ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

^x ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ M/s ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਜੈਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ -

ਬਨਾਮ -ਆਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੈਸੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਵਕੀਲ, ਸੀਵੀ ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨ-ਪੰਜਾਬ, ਸਿਮਲਾ ਏਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ(1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਾਪⁿ ਜੋ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਨੰ

* ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 22(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

^y ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

^t ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ

* ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਮੈਂ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13 ਅਤੇ 15 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

-x ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਐਚ.ਐਸ. 250

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

(1) 16 I.T.JL 391

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ